

یکشنبه ۲۹ تیر ۱۳۹۳ • سال یازدهم • شماره ۲۰۶۸ • ۷

روزنامه شرق	
جهان • گزارش	
علت‌های ایجاد بحران رفع نمی‌شوند، تنها کنار زده می‌شوند	صفحه ۸
گفت‌وگو با «فرانسیس فوکویاما»؛ «پایان تاریخ، ادامه دارد	صفحه ۸
اصفهان؛ تنگنای پیاده‌ها، جولان خودروها	صفحه ۱۰

		یادداشت			

دیپلماسی هنوز می‌تواند عراق را نجات دهد
ولی‌رضا نصر • مشاور پیشین باراک اوباما

خلاف کسانی که به تحولات عراق بدبین بوده و معتقدند داستان رفت‌وآمدهای «دولت اسلامی عراق و شام» (داعش) از سوریه به شمال عراق باید با تغییر مرزهای خاورمیانه تمام شود (من معتقدم که) این یک فاجعه خواهد بود و آمریکا باید هر کاری که می‌تواند برای جلوگیری از این مساله (تغییر مرزها) انجام دهد. ما می‌توانیم، اگر به جای تهاجم نظامی از دیپلماسی آمریکایی به عنوان ابزار کلیدی استفاده شود. بله، شاید آمریکا در نهایت مجبور شود برای کمک به دولت عراق مواضع داعش را بمباران کند اما (نباید فراموش کرد) آن چیزی که در نهایت می‌تواند عراق را از این شرایط خارج کند توافق تملای طرف‌ها درباره تقسیم قدرت بر اساس یک قانون اساسی جدید است. این اتفاق نمی‌افتد مگر اینکه دیپلمات‌های آمریکایی میان رهبران گروه‌های مختلف میانجیگری کنند.

در عراق امروز اختلافات میان شیعه و سنی به‌شدت بالا گرفته است. این صف‌بندی در میان همسایگان این کشور نیز دیده می‌شود. در این میان آمریکایی‌ها می‌توانند تمامی طرفین را دور یک میز کشانده و به این غایله پایان دهند. آمریکا پیش‌تر هم یکبار این نقش را بازی کرده است، نقشی که در حال حاضر نه‌تنها لازم و کارآمد که ضروری به‌نظر می‌رسد.

از طرف دیگر در پیش گرفتن چنین رویکردی تماما منافع آمریکا را در بر خواهد گرفت. داعش با امکاناتی که دارد و با استفاده از شرایط منطقه‌ای می‌تواند زمینه را برای رشد افراطی‌گرایی آماده کند. این افراط‌گرایی می‌تواند به فراتر از مرزهای اردن و عربستان سعودی نیز کشیده شده و سپس تمام جهان اهل سنت از آفریقا تا شرق آسیا را تحت‌تاثیر قرار دهد. به همین دلیل حیاتی است که دولت‌های عراق و سوریه باید پل‌چرا مانده و کنترل مناطق سنی‌نشین خود را در دست داشته‌باشند.

شرایط پیچیده و چالش‌های درهم گره‌خورده عراق و سوریه را در نظر بگیرید: دو کشور با جمعیتی از چند فرقه و گروه مذهبی. این کشورهاکنون توسط افراط‌گراییی خشن محاصره شده‌اند،افراط‌گراییی که از سوی همسایگان و متحدان منطقه‌ای هم حمایت می‌شوند. این مشکل بسیار بزرگ‌تر و عمیق‌تر از آن است که تنها با اقدام نظامی حل شود.

در بلندمدت کلید صلح و ثبات در عراق و سوریه تمرکزگرایی کمتر و رعایت برابر همه تا عدالت‌نسبت به تمامی طرفین است. این مهم تنها زمانی قابل دستیابی است که عراقی‌ها و سوری‌ها بر سر معامله تقسیم قدرت در کشورشان به توافقی برسند. هدف مشخص باید پرهیز از فرقه‌گراییی و پایان دادن به درگیری‌های فرقه‌ای باشد. بر این اساس دیپلمات‌های داخلی و خارجی عراق باید سه هدف اساسی و دست‌یافتنی را دنبال کنند به افراطی‌ها اجازه ندهند قلمرویی برای کنترل داشته‌باشند؛ از تمامیت ارضی عراق حمایت کنند؛ و چانه‌زنی در حکومت‌داری را ترویج کرده و اجازه بدهند که تمامی طرفین با فرصت‌های برابر در صلح و آرامش زندگی کنند.

تاکید بر این موارد باعث می‌شود میانجیگران آمریکایی دست بالا را داشته‌باشند. در شرایطی که هنوز عراقی‌های بسیاری به ایده یک کشور متحد وفادارند در بغداد سیاستمدارانی درگیر کشمکش می‌حاصل هستند که نتیجه‌اش دامن زدن به تمایلات فرقه‌گراییانه و تشدید بی‌اعتمادی میان گروه‌های مقابل است. علاوه بر این، منطقه کردستان عراق در شمال، دولت مرکزی را برای رسیدن به اهداف و نیات خود رها کرده است. آمریکایی‌ها هم از زمان خروج از عراق نفوذ نظامی‌شان را در عراق از دست داده‌اند. اکنون این اهرم‌های سیاسی و مالی هستند که برای نفوذ در سیاست عراق حرف اول را می‌زنند.

در حال حاضر به‌نظر می‌رسد اکثریت شیعه عراق در برابر مشارکت سنی‌های افراطی مقاومت خواهد کرد. از طرف دیگر سنی‌ها تصور می‌کنند شرایط امروز عراق به‌نفع آنهاست و فکر می‌کنند که می‌توانند دوباره بر عراق حکومت کنند. بعید به‌نظر می‌رسد آنها به چیزی کمتر از مشارکت برابر در قدرت رضایت دهند.

برای شکستن این نگرش احتمالا به دولت جدیدی در بغداد نیاز است و شاید هم قانون اساسی جدیدی که از تقسیم قدرت در عراق تعریف جدیدی داشته‌باشد. ترس از داعش عاملی است که سیاستمداران عراقی را ترغیب می‌کند تا هرچه سریع‌تر چاره‌ای ببیندیشند. حتی رهبران سنی که اغلب از منتقدان جدی نوری‌المالکی، نخست‌وزیر شیعی عراق و از حامیان داعش در سوریه به شمار می‌روند، نگران هستند که پیروزی روسف، رئیس‌جمهوری برزیل را تهدید کند. به همین دلیل با وجود عصبانیت از نوری مالکی، تمایل کمی رای تجزیه عراق دارند. ایران نیز در همسایگی عراق خواستار حفظ مرزهای عراق و سوریه است. بنا براین آمریکا می‌تواند با ایجاد یک طرح دیپلماتیک بر اساس منافع مشترک، عراق را با همین مرزهای آموزش حفظ کند؛ کاری که باید از همین الان شروع شود.

منبع:نیویورک تایمز

نگاه

«پوتین»، مشکلات «روسف» را ندارد

در پایان بازی‌های جام‌جهانی فوتبال برزیل، مشعل نمادین این بازی‌ها به روسیه تحویل داده شد. به این ترتیب روسیه به‌طور میزبان بازی‌های سال ۲۰۱۸ میلادی شد. طبق توافق بازی‌های جهانی فوتبال ۲۰۱۸ در ۱۱ شهر روسیه برگزار خواهد شد. مسکو، سنت‌پترزبورگ، یکاترینبورگ، ولگوگراد، نیزنی‌نووگورود، سامارا، سارانسک، سوشی، کازان، کالینینگراد و روستوف آن دون در فهرست شهرها هستند. ولادیمیر پوتین گفته بازی‌های ۲۰۱۸ در روسیه فراموش‌نشدنی خواهد بود و یکی از کارهای اجرایشده لغو دریافت روایتد خواهد بود. خبرگزاری روتیزر در این‌باره می‌نویسد ولادیمیر پوتین در مراسم اختتامیه جام‌جهانی حضور داشت و مشعل نمادین بازی‌ها را تحویل گرفت. او می‌خواهد به‌عنوان رهبر روسیه در سال ۲۰۱۸ خودی نشان دهد ولی مشخص نیست که آیا از تجربیات پیشین خود در میزبانی بازی‌های المپیک زمستانی سوچی با مشکلاتی که برزیل در میزبانی این دوره و بازیکنان فوتبال از این شکست بسیار عموگین هستم.» خبرگزاری بلومبرگ با اشاره به گستردگی عدم مقبولیت روسف گزارش داده برخلاف انتظار، پس از شکست تیم ملی برزیل قیمت سهام در بازارهای بورس این کشور افزایش یافت که دلایلش خوشبینی برزیلی‌ها به عدم پیروزی روسف در انتخابات ریاست‌جمهوری اکتر بود!

پیش‌بینی درباره انتخابات اکتر
با درنظر گرفتن شرایط امروز برزیل می‌توان انتظار داشت با نزدیک‌شدن به انتخابات ریاست‌جمهوری معترضان بار دیگر به خیابان‌ها بازگردند. نشریه فارین پالیسی می‌نویسد، اعضای کابینه دیلما روسف و تیم انتخاباتی او از هم‌اکنون جلساتی را برای بررسی تبعات سیاسی شکست تیم ملی برزیل آغاز کرده‌اند. البته بعید به نظر می‌رسد کسی بتواند دقیق پیش‌بینی کند که شکست تیم ملی برزیل، سرنوشت انتخابات اکتر را تغییر خواهد داد چراکه اغلب رای‌دهندگان فقط در برزیل که در سراسر جهان حافظه کوتامدتی دارند، به‌ویژه درباره رویدادهایی چون یک مسابقه فوتبال. نظرسنجی‌ها در برزیل پیش از بازی آلمان و برزیل مقبولیت روسف را حدود ۴۴درصد نشان می‌داد. گرچه برخی از کاهش بیشتر محبوبیت روسف پس از بازی و تحقیر تیم ملی برزیل خبر دادند، اما آگوستو کاسترو نوس، تحلیلگر سیاسی این نظر را ندارد. او معتقد است شکست برزیل در برابر آلمان تاثیر کوتامدتی بر آینده سیاسی روسف دارد اما آنچه که رئیس‌جمهوری برزیل باید به‌شدت نگران آن باشد، بحران اقتصادی و تاثیرات ماندگار آن است. دیدید فلچر، تحلیلگر سیاسی نیز به روزنامه گاردین می‌گوید: «جام‌جهانی‌های ۱۹۹۸، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۰ همگی با شکست برزیلی‌ها به پایان رسید اما بر رقابت‌های سیاسی در این کشور تاثیر نداشت. او می‌گوید: «فکر نمی‌کنم این باخت تاثیری بر انتخابات اکتر داشته باشد اما احتمال دارد برزیل در روزهای آینده شاهد اعتراض‌هایی به‌مراتب خشن‌تر باشد.» شاید پیش‌بینی آینده دشوار باشد اما یک چیز مشخص است و آن اینکه دولت برزیل باید کاملا هوشیار و مراقب باشد. کاهش رشد اقتصادی و نارضایتی طبقه متوسط ترکیب بسیار خطرناکی را ایجاد کرده است که رویدادهایی چون شکست تیم ملی می‌تواند حکم یک جرعه را برای به آتش کشیدن این انبار باروت داشته باشد.

عراق این خفزه سیاه از فلوچه آغاز می‌شود و تا صدها مایل به سمت منطقه مرکزی سوریه ادامه می‌یابد. دولت‌های مرکزی خاورمیانه در قدرت و قوت خود باید بکوشند تا در برابر افراط‌گرایی ناکام نمانند و این فضا‌های خالی را مشمول حاکمیت خود قرار دهند. غفلت نوری‌المالکی از این فضا‌های خالی در عراق تجربه ناگواری را در تاریخ دولت‌های مدرن رقم زد؛ تجربه‌ای باورنکردنی که یک گروهک شبه‌نظامی خشن ارتش ملی آموزش‌دیده یک دولت را مجبور به عقب‌نشینی کرد. این گروهک شبه نظامی که به داعش معروف است حدود ۱۲ تا ۳۰هزار عضو دارد، در سال ۲۰۰۳ در درون القاعده شکل گرفت و تا سال ۲۰۰۶ در مجموعه القاعده به‌سر می‌برد و تدریجا با رهبری ابوحزمه مهاجری و پس از آن با رهبری ابومعر بغدادی و سپس ابوبکر بغدادی ۴۳ساله از القاعده فاصله گرفتند به طوری که در سال ۲۰۱۴ ایمن الظواهری رسماً آنها را به دلیل ضد شیعی بودن و نه ضد غرب بودن از القاعده کنار گذاشت. اکنون داعش سرزمینی به وسعت کشور اردن را با شش میلیون جمعیت به ضرب کشتار، آدم زدن، باج‌گیری و وحشت‌افکنی تصرف کرده است. برای این گروه خط مرزی میان عراق و سوریه که حاصل قرارداد سایکس- پیکو است، مسخره است؛ همان قراردادی که در سال ۱۹۱۶ میان بریتانیا و فرانسه امضا شد و خطوط مرزی جدید منطقه را روی ویرانه‌های امپراتوری عثمانی ترسیم کرد. بعد از سقوط صدام، ابوبکر بغدادی مدت‌ها مرید ابومصعب زرقاوی شد؛ همان کسی که به عنوان بی‌رحم‌ترین و خونخوارترین تروریست منطقه شناخته شده بود.

عضو هیات علمی و استادیار روابط بین‌الملل

جام جهانی؛ رویای بربادرفته «روسف»

پس لرزه‌های سیاسی تحقیر طلایی‌پوشان

آیا «روسف» در جدال انتخابات هم ناکام می‌ماند؟

بهاره محبی

رئیس‌جمهوری برزیل در انتخابات ریاست‌جمهوری اکتر تمام شود. منتقدان دیلما روسف معتقدند تحقیر تیم ملی فوتبال برزیل در شرایطی که پیش از این نیز انتقادهای زیادی از میزبانی این کشور وجود داشت آتش کینه‌های قدیمی از رئیس‌جمهور و سیاست‌های او را شعله‌ور کرده و احتمالاً باعث خواهد شد که روسف نتواند خود را در مقام ریاست‌جمهوری ابقا کند.

چرا روسف محبوب نیست؟
دولت روسف از انتخابات ۲۰۱۰میلادی تاکنون با چالش‌های اقتصادی واجتماعی جدی روبه‌روست. روزنامه اینترنشنال بیزینس تایمز گزارش داده رشد اقتصادی برزیل به دلیل تورم بالا متوقف شده است. تورم از زمان تصدی روسف ۴/۵درصد افزایش داشته است. فساد نیز یکی از اتهام‌هایی است که محبوبیت دولت روسف را کاهش داده است. گفته می‌شود هم‌اکنون کنگره برزیل در حال تحقیق درباره فساد مالی شرکت نفتی «پتروبراس» است. این شرکت نفتی تحت کنترل دولت روسف است. حال در میانه این مشکلات، دولت مبالغه‌گرانی را صرف آماده‌سازی شرایط برای میزبانی بازی‌های جام‌جهانی کرد. آن هم در شرایطی که برزیلی‌ها به‌شدت از افزایش کرایه حمل‌ونقل عمومی به‌ویژه اتوبوس، خشونت پلیس و فساد و ولخرجی دولت عصبانی بودند. روزنامه گاردین می‌نویسد برزیلی‌ها به‌دلیل خرج کردن بیش از ۱۰میلیارد دلار برای میزبانی جام‌جهانی به‌شدت از روسف انتقاد کرده‌اند، پولی که می‌توانست برای بهبود سلامت عمومی، آموزش و وضعیت حمل‌ونقل هزینه

← • • • →
وحشت شکست ۷ بریک برزیل از آلمان
در بازی‌های جام‌جهانی سال‌ها در خاطر هواداران فوتبال
در این کشور خواهد ماند اما این مساله همچنین می‌تواند به قیمت تغییر سرنوشت سیاسی دیلما روسف
رئیس‌جمهوری برزیل در انتخابات ریاست‌جمهوری اکتر تمام شود
← • →

شود. البته شاید اگر شکست تیم ملی برزیل چهارسال پیش و زمانی که برزیل رشد اقتصادی هفت‌درصدی را تجربه می‌کرد رقم خورده بود، شرایط کاملاً متفاوت بود. در آن زمان رشد تولید ناخالص داخلی برزیل، این تصور را در داخل و خارج این کشور ایجاد کرده بود که برزیل در عرصه جهانی ق‌دوقامت‌افزشته‌تری خواهد داشت. با این وجود وضعیت در حال حاضر به‌مراتب بدتر است: پیش‌بینی می‌شود اقتصاد برزیل در سال جاری میلادی اندکی بیش از یک‌درصد رشد داشته‌باشد. نرخ تورم نیز اخیراً برای یازدهمین بار از ژانویه ۲۰۱۱ از اهداف تعیین‌شده دولت فراتر رفته است. نرخ تورم در برزیل در حال حاضر ۶/۵درصد است که به هیچ‌عنوان برای چشم‌انداز اقتصادی درازمدت و میان‌مدت در این کشور مناسب نیست.

اهدافی که محقق نشد
جیم وایت، ستون‌نویس روزنامه دیلی تلگراف می‌نویسد دیلما روسف با دو هدف عمده وارد جام‌جهانی شد: نشان‌دادن برزیل به‌عنوان کشوری مدرن، قابل اعتماد، آماده برای فعالیت‌های اقتصادی بزرگ و دیگری، پیروزی تیم ملی برزیل در این تورنمنت. وایت می‌نویسد: «برای روسف این که اعضای تیم ملی برزیل جام طلایی

عمرالدن نامناسب تیم فوتبال برزیل برابر آلمان بار دیگر رابطه بین فوتبال و «مسایل جدی» پایه عبارتی شناخت‌های اقتصادی و سیاسی طبقه سرخورده متوسط را نشان داد. این ۹۰ دقیقه به درنکات‌ترین شکل ممکن نشان داد که ورزش برزیل نیز در حال تجربه کردن همان عقب‌گردی است که بسیاری از برزیلی‌ها در حوزه‌های مختلف جامعه شاهد آن هستند. حتی پیش از این شکست نیز از دست‌دادن ستاره‌ای مانند «نینمارا» به‌دلیل مصومیت باعث به وجودآمدن فضای یاس و ناامیدی در میان هواداران برزیلی شده بود. بعد از شکست تلخ برزیل، یکی از روزنامه‌های اصلی این کشور تصمیم گرفت راهکارها و مشاوره‌هایی از روانشناسان را چاپ کند

که طی آن راه‌های مقابله با پیامدهای روانی این شکست روی کودکان و نوجوانان به والدین برزیلی آموزش داده شده بود. نگرانی مقام‌های برزیل کاملاً توجیه‌پذیر است. اوج اعتراض‌ها و ناآرامی‌های خیابانی در برزیل که ماه ژوئن سال گذشته میلادی و همزمان با مسابقات جام کنفدراسیون‌ها بر گزار شد مقدمه‌ای برای اعتراض‌ها علیه میزبانی جام‌جهانی بود. درگیری‌های شدید میان معترضان و نیروهای خشمگین پلیس که گسترده‌ترین تظاهرات در برزیل از زمان «فوراکولور» (موجی از تظاهرات که در سال ۱۹۹۲ میلادی به رهبری دانشجویان و با هدف استیضاح فرناندو کولور، رئیس‌جمهوری نامحبوب برزیل برگزار شد) بسیاری از شهروندان را شگفت‌زده کرده بود. تحقیر مشهورترین نماد برزیل (تیم ملی فوتبال این کشور) به طور قطع نارضایتی‌های دیگری را نیز به دنبال خواهد داشت. اما آیا این نارضایتی‌ها سرنوشت سیاسی روسف را تغییر می‌دهد؟

مجله انتلیسنسی ویک می‌نویسد وحشت شکست ۷ بریک برزیل از آلمان در بازی‌های جام‌جهانی سال‌ها در خاطر هواداران فوتبال در این کشور خواهد ماند اما این مساله همچنین می‌تواند به قیمت تغییر سرنوشت سیاسی دیلما روسف، عموالدن نامناسب تیم فوتبال برزیل برابر آلمان بار دیگر رابطه بین فوتبال و «مسایل جدی» پایه عبارتی شناخت‌های اقتصادی و سیاسی طبقه سرخورده متوسط را نشان داد. این ۹۰ دقیقه به درنکات‌ترین شکل ممکن نشان داد که ورزش برزیل نیز در حال تجربه کردن همان عقب‌گردی است که بسیاری از برزیلی‌ها در حوزه‌های مختلف جامعه شاهد آن هستند. حتی پیش از این شکست نیز از دست‌دادن ستاره‌ای مانند «نینمارا» به‌دلیل مصومیت باعث به وجودآمدن فضای یاس و ناامیدی در میان هواداران برزیلی شده بود. بعد از شکست تلخ برزیل، یکی از روزنامه‌های اصلی این کشور تصمیم گرفت راهکارها و مشاوره‌هایی از روانشناسان را چاپ کند که طی آن راه‌های مقابله با پیامدهای روانی این شکست روی کودکان و نوجوانان به والدین برزیلی آموزش داده شده بود. نگرانی مقام‌های برزیل کاملاً توجیه‌پذیر است. اوج اعتراض‌ها و ناآرامی‌های خیابانی در برزیل که ماه ژوئن سال گذشته میلادی و همزمان با مسابقات جام کنفدراسیون‌ها بر گزار شد مقدمه‌ای برای اعتراض‌ها علیه میزبانی جام‌جهانی بود. درگیری‌های شدید میان معترضان و نیروهای خشمگین پلیس که گسترده‌ترین تظاهرات در برزیل از زمان «فوراکولور» (موجی از تظاهرات که در سال ۱۹۹۲ میلادی به رهبری دانشجویان و با هدف استیضاح فرناندو کولور، رئیس‌جمهوری نامحبوب برزیل برگزار شد) بسیاری از شهروندان را شگفت‌زده کرده بود. تحقیر مشهورترین نماد برزیل (تیم ملی فوتبال این کشور) به طور قطع نارضایتی‌های دیگری را نیز به دنبال خواهد داشت. اما آیا این نارضایتی‌ها سرنوشت سیاسی روسف را تغییر می‌دهد؟

مجله انتلیسنسی ویک می‌نویسد وحشت شکست ۷ بریک برزیل از آلمان در بازی‌های جام‌جهانی سال‌ها در خاطر هواداران فوتبال در این کشور خواهد ماند اما این مساله همچنین می‌تواند به قیمت تغییر سرنوشت سیاسی دیلما روسف، عموالدن نامناسب تیم فوتبال برزیل برابر آلمان بار دیگر رابطه بین فوتبال و «مسایل جدی» پایه عبارتی شناخت‌های اقتصادی و سیاسی طبقه سرخورده متوسط را نشان داد. این ۹۰ دقیقه به درنکات‌ترین شکل ممکن نشان داد که ورزش برزیل نیز در حال تجربه کردن همان عقب‌گردی است که بسیاری از برزیلی‌ها در حوزه‌های مختلف جامعه شاهد آن هستند. حتی پیش از این شکست نیز از دست‌دادن ستاره‌ای مانند «نینمارا» به‌دلیل مصومیت باعث به وجودآمدن فضای یاس و ناامیدی در میان هواداران برزیلی شده بود. بعد از شکست تلخ برزیل، یکی از روزنامه‌های اصلی این کشور تصمیم گرفت راهکارها و مشاوره‌هایی از روانشناسان را چاپ کند که طی آن راه‌های مقابله با پیامدهای روانی این شکست روی کودکان و نوجوانان به والدین برزیلی آموزش داده شده بود. نگرانی مقام‌های برزیل کاملاً توجیه‌پذیر است. اوج اعتراض‌ها و ناآرامی‌های خیابانی در برزیل که ماه ژوئن سال گذشته میلادی و همزمان با مسابقات جام کنفدراسیون‌ها بر گزار شد مقدمه‌ای برای اعتراض‌ها علیه میزبانی جام‌جهانی بود. درگیری‌های شدید میان معترضان و نیروهای خشمگین پلیس که گسترده‌ترین تظاهرات در برزیل از زمان «فوراکولور» (موجی از تظاهرات که در سال ۱۹۹۲ میلادی به رهبری دانشجویان و با هدف استیضاح فرناندو کولور، رئیس‌جمهوری نامحبوب برزیل برگزار شد) بسیاری از شهروندان را شگفت‌زده کرده بود. تحقیر مشهورترین نماد برزیل (تیم ملی فوتبال این کشور) به طور قطع نارضایتی‌های دیگری را نیز به دنبال خواهد داشت. اما آیا این نارضایتی‌ها سرنوشت سیاسی روسف را تغییر می‌دهد؟

مجله انتلیسنسی ویک می‌نویسد وحشت شکست ۷ بریک برزیل از آلمان در بازی‌های جام‌جهانی سال‌ها در خاطر هواداران فوتبال در این کشور خواهد ماند اما این مساله همچنین می‌تواند به قیمت تغییر سرنوشت سیاسی دیلما روسف، عموالدن نامناسب تیم فوتبال برزیل برابر آلمان بار دیگر رابطه بین فوتبال و «مسایل جدی» پایه عبارتی شناخت‌های اقتصادی و سیاسی طبقه سرخورده متوسط را نشان داد. این ۹۰ دقیقه به درنکات‌ترین شکل ممکن نشان داد که ورزش برزیل نیز در حال تجربه کردن همان عقب‌گردی است که بسیاری از برزیلی‌ها در حوزه‌های مختلف جامعه شاهد آن هستند. حتی پیش از این شکست نیز از دست‌دادن ستاره‌ای مانند «نینمارا» به‌دلیل مصومیت باعث به وجودآمدن فضای یاس و ناامیدی در میان هواداران برزیلی شده بود. بعد از شکست تلخ برزیل، یکی از روزنامه‌های اصلی این کشور تصمیم گرفت راهکارها و مشاوره‌هایی از روانشناسان را چاپ کند

جام‌جهانی فوتبال با تمامی فرازونشیب‌ها به پایان رسید ولی شکست تاریخی تیم برزیل برابر آلمان در تاریخ هشتم‌ماه جولای، فاجعه‌ای است که پیامدهای آن به آسانی، گریبان سیاستمداران برزیلی را رها نخواهد کرد. سرخوردگی و واکنش خشونت‌آمیز هواداران تیم فوتبال برزیل پس از این شکست سنگین چندان غیرقابل پیش‌بینی نبود. یک روز بعد از شکست ۷ بر یک تیم برزیل برابر آلمان، معترضان در شهر «ساوپائولو» پایتخت اقتصادی برزیل بیش از ۲۰ اتوبوس را به آتش کشیدند. در شهر «بلوهوریزونته» که میزبان این بازی تاریخی بود نیز تجمع هزاران نفر از معترضان بعد از به آتش کشیدن پرچم برزیل و پر تاب سنگ به سمت نیروهای پلیس به خشونت کشیده شد. این خشونت‌ها تا جایی پیش رفت که نیروهای پلیس برای بازی فینال ناچار به اتخاذ تدابیر امنیتی شدیدتر و اعزام نیروهای کمکی برای جلوگیری از آشوب‌های احتمالی شدند. با همه اینها، پیامدهای این شکست سنگین بسیار فراتر از اعتراض‌های خیابانی عده‌ای از هواداران فوتبال خواهد بود. تصمیم برزیل برای میزبانی بازی‌های جام‌جهانی (با هزینه‌ای برابر ۱۱میلیارد دلار) باعث به‌رافاتدان موج گسترده‌ای از ناآرامی‌ها و اعتراض‌ها شد. همه اینها نشان می‌دهد فوتبال دیگر جایی که در گذشته در قلب مردم برزیل اشغال کرده بود را ندارد. به‌عبارت دیگر ذائقه فوتبال مردم برزیل تا حدی دچار تغییر شده و طیف گسترده‌ای از طبقه متوسط علیه زیرساخت‌های قدیمی و خدمات کهنه به پاخاسته است و شاید شکست سنگین هشتم جولای نیروی محر که جدیدی برای درخواست‌های اصلاحات باشد.

عمکرد نامناسب تیم فوتبال برزیل برابر آلمان بار دیگر رابطه بین فوتبال و «مسایل جدی» پایه عبارتی شناخت‌های اقتصادی و سیاسی طبقه سرخورده متوسط را نشان داد. این ۹۰ دقیقه به درنکات‌ترین شکل ممکن نشان داد که ورزش برزیل نیز در حال تجربه کردن همان عقب‌گردی است که بسیاری از برزیلی‌ها در حوزه‌های مختلف جامعه شاهد آن هستند. حتی پیش از این شکست نیز از دست‌دادن ستاره‌ای مانند «نینمارا» به‌دلیل مصومیت باعث به وجودآمدن فضای یاس و ناامیدی در میان هواداران برزیلی شده بود. بعد از شکست تلخ برزیل، یکی از روزنامه‌های اصلی این کشور تصمیم گرفت راهکارها و مشاوره‌هایی از روانشناسان را چاپ کند که طی آن راه‌های مقابله با پیامدهای روانی این شکست روی کودکان و نوجوانان به والدین برزیلی آموزش داده شده بود. نگرانی مقام‌های برزیل کاملاً توجیه‌پذیر است. اوج اعتراض‌ها و ناآرامی‌های خیابانی در برزیل که ماه ژوئن سال گذشته میلادی و همزمان با مسابقات جام کنفدراسیون‌ها بر گزار شد مقدمه‌ای برای اعتراض‌ها علیه میزبانی جام‌جهانی بود. درگیری‌های شدید میان معترضان و نیروهای خشمگین پلیس که گسترده‌ترین تظاهرات در برزیل از زمان «فوراکولور» (موجی از تظاهرات که در سال ۱۹۹۲ میلادی به رهبری دانشجویان و با هدف استیضاح فرناندو کولور، رئیس‌جمهوری نامحبوب برزیل برگزار شد) بسیاری از شهروندان را شگفت‌زده کرده بود. تحقیر مشهورترین نماد برزیل (تیم ملی فوتبال این کشور) به طور قطع نارضایتی‌های دیگری را نیز به دنبال خواهد داشت. اما آیا این نارضایتی‌ها سرنوشت سیاسی روسف را تغییر می‌دهد؟

مجله انتلیسنسی ویک می‌نویسد وحشت شکست ۷ بریک برزیل از آلمان در بازی‌های جام‌جهانی سال‌ها در خاطر هواداران فوتبال در این کشور خواهد ماند اما این مساله همچنین می‌تواند به قیمت تغییر سرنوشت سیاسی دیلما روسف، عموالدن نامناسب تیم فوتبال برزیل برابر آلمان بار دیگر رابطه بین فوتبال و «مسایل جدی» پایه عبارتی شناخت‌های اقتصادی و سیاسی طبقه سرخورده متوسط را نشان داد. این ۹۰ دقیقه به درنکات‌ترین شکل ممکن نشان داد که ورزش برزیل نیز در حال تجربه کردن همان عقب‌گردی است که بسیاری از برزیلی‌ها در حوزه‌های مختلف جامعه شاهد آن هستند. حتی پیش از این شکست نیز از دست‌دادن ستاره‌ای مانند «نینمارا» به‌دلیل مصومیت باعث به وجودآمدن فضای یاس و ناامیدی در میان هواداران برزیلی شده بود. بعد از شکست تلخ برزیل، یکی از روزنامه‌های اصلی این کشور تصمیم گرفت راهکارها و مشاوره‌هایی از روانشناسان را چاپ کند

ظهور ناگهانی و خشن داعش در عراق بهت و حیرت عجیبی را در میان تحلیلگران ایجاد کرده است. آنها پیش‌روی‌های نظامی این گروه تروریستی را شوک بزرگی می‌دانند که آدمی را در تفکیک مصیبت و سرخوردگی این واقعه عاجز می‌کند. دانیل بنیامین یکی از نویسندگان می‌گوید: سقوط موصل به‌عنوان دومین شهر بزرگ عراق نقطه‌عطفی به حساب می‌آید و شاید هم نقطه پایانی برای دوران عراق پس از صدام. بنیامین راست می‌گوید. به‌کاربردن مفهوم نقطه‌عطف معنای عمیقی را در ذهن آدمی متبادر می‌کند. بعد از نقاط عطف جهت‌ها تغییر می‌کنند. این طریق و مسیر را انتخاب شده دیگر پاسخگوی نیازها و رفع حاجت‌ها نخواهد بود. به ناچار باید در جست‌وجوی مسیر دیگری بود تا مقصودها حاصل شود. در تاریخ روابط بین‌الملل نقاط‌عطف بسیاری را می‌توان شناسایی کرد. قرارداد ۱۶۴۸ بعد از جنگ‌های ۳۰ساله در اروپا که بنای دولت -ملت‌های مدرن را بی‌ریزی کرد، جنگ اول و دوم جهانی که ساختار دو قطبی نظام بین‌الملل را رقم زد، فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی که کل جهان را به سمت لیبرالیسم سوق داد و نیز واقعه ۱۱ سپتامبر که نقطه عطف دیگری را در نظام بین‌الملل رقم زد.

به‌نظر می‌رسد دیگر جنگ میان دولت‌ها که نتیجه نظم‌و‌ستفالی بوده معنای خود را از کف داده است و اگر جنگی هست جنگ میان ملت‌هاست. نظریه‌پردازان سیاست بین‌الملل که قصد تعمیق شناخت ما از واقعیت‌های بین‌المللی داشتند تا از خال آن از جنگ جلوگیری کنند به ناچار باید «پیش‌فرض اصل روابط بین‌الدولی» را از ذهن و ضمیرشان پاک کنند و جور دیگری واقعیت‌ها را ببینند.